

VIA DUTO

Revista do IES Pedro Floriani

II Epoca 2008 N°7

RedonTur

A SÚA AXENCIA DE VIAJES

C/Oporto, 19 esq. García Barbón
Telfs.: 986 22 93 92/986 22 56 05
Fax: 986 22 93 55
36201 VIGO (Pontevedra)

C/Casto Sampedro, 6 - baixo
Telf. 986 40 01 03
Fax: 986 40 00 63
36800 REDONDELA (Pontevedra)

Sumario

4 Editoriais

Vivimos como galegos

Nova Directiva da ANPA

5-7 Letras Galegas

Charla de X. María Álvarez Cáccamo

Xose María Álvarez Blázquez

8 Departamento de Orientación

Que son as emocións?

9 C. Medio Equipos Electrónicos

A Web do Día do Traballo

10-11 Departamento de Filosofía

Edipo rei de Tebas

Interpretación do sonío inicial

12-13 Creación Literaria

A temblor e cruel historia de Matt

Poemas

14-15 Biblioteca

O Plan Lector dinamiza a Biblioteca

Enquisa dos hábitos lectores do alumnado

16-17 Comic

18-25 Actividades

O Magosto

O Entrudo

Lección de Pepe Carreiro

Representación teatral: Fuenteovejuna

Casa das Ciencias, Domus, Acuario na Coruña

Visita ao Verbum

Clase de ecología no río Pexegueiro

Visita ao Parlamento

Museo Luis Iglesias

Visitas a Madrid

O Floriani na neve en León

Duración escolar no Floriani

Liga de atletismo na pista de Balaidos

Copa de Europa de Triatlón en Pontevedra

Programa deporte e aventura

26 Aula de Tecnoloxía

27-28 Reportaxe

Intercambio con Padua, Italia

29 Departamento de Electrónica

O novo soporte de formato digital

A televisión digital terrestre

30 Colaboracións

Amúsica galega desde a década dos 80

31 Pasatempos

Coa mirada posta no futuro e sen esquecer o pasado, este equipo directivo, coa ilusión e entusiasmo, embarcouse o pasado 1 de xullo na tarefa de dirixir o instituto, que no 2008 cumpre o seu vixésimo quinto ano. Dende a plataforma que nos brinda a edición deste novo número da revista "Viaduto", queremos saudar a toda a comunidade educativa que, co seu apoio, axuda e colaboración estanmos a facer máis doado o noso traballo.

Un traballo que, neste ano académico, se centrou na posta en marcha do Plan Convivencia, do Plan Lector, do Plan de Tecnoloxías da Información e a Comunicación (TIC) e do Proxecto Lingüístico de Centro. Ademais, estase a elaborar un novo Regulamento Interno. Por outro lado, coa colaboración dos responsables do proxecto TIC, actualizouse a páxina web, co fin de ofrecer un mellor servizo á nosa comunidade educativa a través das novas tecnoloxías da información e comunicación. Pretendemos que sexa unha ferramenta de traballo e un espazo de encontro para os que formamos parte do apasionante mundo da educación. Este equipo directivo ten o convencemento de que, coa axuda e colaboración de todos vós, será posible a mellora da convivencia, a calidade educativa do centro e o mantemento da ilusión por novos proxectos, como este novo número de "Viaduto", do que esperamos disfrutedes.

Recibe un cordial saludo

Viaduto

Publicación do IES Pedro Floriani de Redondela

Edita e coordina: Equipo de Normalización Lingüística do IES Pedro Floriani

Deseño portada: ENDL

Maquetación: Luis Pereda

Corrección: Alicia Búa e Rosa Ligero

Tiraxe: 300 exemplares

Agradecementos: O profesorado, departamentos, alumnado e ANPA que colaboran nos contidos que fan posible a publicación desta revista.

Depósito legal:

Impresión:

Vivamos como galeg@s

Imaxinade unha sociedade onde o código penal só fose cunprido pola metade da poboación; imaxinade un lugar onde púldedeses maltratar a un neno con sormiso porque si es adulto e non entende o seu xeito de obrar; imaxinade que, no nome do respeito á condición de nacido, houbese un sitio onde con entera tranquilidade o 90% dos homes se permitisen azotar as mulleres; ... semella absurdo mais hai un país onde o 40% dos centros de ensino incumpren a Lei de Normalización Lingüística no nome da liberdade e do respecto. Si ese país é Galiza. Algo non vel ben cando as propias institucións, os centros de ensino, non entenden como unha unidade o cumprimento da lei. Usaremos os mesmos criterios co regulamento do centro? Podrán o alumnado incumprir as normas do centro porque non as comparten? Mala intención se transmite cando nunha sociedad democrática transmitimos que hai leis para cumplir e outras que non; a lexitima-

ción de conciencia non pode agochar o principio de que somos unha sociedade e que, como tal, nos damos normas que regulan a convivencia e defenden os intereses xerais e os dereitos dos máis febles.

Cando a lingua galega está en retroceso social, cando se impón un uso lúxico da lingua, cando mesmo institucións europeas alertan da perda de riqueza que supón o risco real de extinguimento da fala, deberían impoñerse actitudes que fosen más allá da Lei, que afondasen na procura dun respeito pola lingua non só como unha ferramenta de comunicación, senón tamén como un instrumento de identificación. A lingua é un patrimonio común dun pobo, como o conxunto ecolóxico, como a historia, como as artes, como tantas outras realidades conforman o noso estar fronte ao mundo e co mundo.

Estas actitudes positivas fanse más necesarias hoxe nun contexto onde se

non quere facer crer con malicia maliciosa que o galego é prescindible, que a súa presenza social está sobredimensionada, esa mesma malicia se proclama que hoxe está sendo o galego unha lingua agresiva; esta Malicia Bilingüe ignora a sangría de falantes a que as mesmas escolas están contribuíndo deslegitimizando a elas que chegan co galego como lingua ordinaria de relación; ignora a desproporción da presenza do galego nos medios de comunicación; ignora a falta de autoestima alimentada por anos de desprestíxio que describían a esas galegofalantes como xentes incultas e brutas; ignora, nutritándose de desprezo e prexistencias, que o galego supón mesmo unha riqueza económica que achaega parte importante do PIB do país. Que esta Malicia Bilingüe que nace da ignorancia non teña a última palabra; vivamos como galeg@s! namorremos, estudaremos, pelearemos, dialoguemos, traballaremos, soñaremos.... na nosa lingua.

A ANPA estrea Xunta Directiva

A xunta directiva da ANPA do IES Pedro Florini saluda a todos os lectores da revista VIADUTO. Neste curso 2007-2008 eleixéronse novos membros da ANPA, que quedou renovada en case toda a súa totalidade. Está formada polas seguintes persoas:

Presidenta: Flora Álvarez Rodríguez.
Vicepresidente: Antonio Izquierdo Azuazte.

Secretaria: Victoria Marchón García.
Tesoureira: Ana MP Martínez Martínez.
Vocais: Adoración Giraldez, Teresa Ríos, Cruz Novelle Coullado, Hernando Freire Lorenzo, Mª Carmen Castro e Eva Cortizo Ceballos.

Os compromisos desta ANPA tenos como fins, entre outros, velar polos dereitos dos alumnos, no que se refire á sua educación, defender os dereitos dos pais e nais sobre aquilo que afecte ó proceso educativo e formativo das nosas filas e filas, colaborar no labor educativo do centro e, de xeito especial, nas actividades complementarias e extraescolares, promovendo e desenvolvendo actividades formativas, deportivas e culturais, etc.

Seguiremos llostando por mellorar as condicions, tanto a nivel educativo como de instalacións deste IES. Queremos que o centro traga o imprescindible para que o funcionamento sexa o máis axudado e o ensino se vea favorecido, contando sempre coa Dirección do Centro, a cal lle agradecemos a colaboración conosco.

Animámoo a todas as persoas que fonsan parte desta comunidade educativa a que se asocien a esta ANPA, para así, conseguir con máis facilidade os nosos obxectivos e quedarmos á disposición de todos elas, para todo aquilo en que podámos colaborar.

Un salido cordial.

Charla de Xosé María Álvarez Cáccamo

Para faleiros da escritor homenaxeada nas Letras Galegas deste ano 2009, Xosé María Álvarez Blázquez, contamos con conferenciante de excepción: Xosé María Álvarez Cáccamo, un dos seus fillos.

Catedrático de Inglés e literatura nun instituto de Vigo, é un das más nomeadas poetas dos nosos días, vén de publicar o premiado *Mundo de sar* na editorial Galaxia. Nesta mesma editorial acaba de sair *Tempo do paí*, unha biografía do seu pai escrita por el clendo a memoria do filo, pero que tamén reflexe a testemuña da súa persoa ao paí e a interpretación dos seus textos, tanto literarios como de investigación.

Como poeta recibiu o Premio Españo, o Premio da Asociación de Críticos de España, o Premio da Crítica de Galicia, o Premio Gonzalo García, o Premio Azorín de Poesía para Homen e o Premio da Asociación de Escritores en Língua Galega.

Aíl mesmo, é narrador, autor teatral, ensaísta, autor de textos para nenes e colaborador e membro dos consellos de redacción de diferentes revistas e suplementos culturais de varios periódicos. Nunha interessante presentación multimedia amareigada, intitulada homenaxeada, Xosé María Álvarez Blázquez (Tel. 1915-Vigo, 1980) e da súa dona e filos, dos seus amigos, como Celso Emilio Ferreiro, los lugares que confirmaron a vida do seu paí e dos seus propios recuerdos.

Xosé María Álvarez Cáccamo espozo ao alumnado de 4º de ESO, 2º de Bachillerato e ao profesorado presente, de xeito amena-

mente rigoroso, a vida e as experiencias dun home, dun paí, dun escritor político (periodista, ensaísta e poeta), dun entusiasta da literatura galega, dun arqueólogo e dun editor (creou as editorias Monterrey e Castrelo), fundamental para a nos-

tra "Saipe", e non ordenados por datos de publicación nin agrupados pola súa inclusión nos diversos libros de Xosé María Álvarez Blázquez.

Os poemas seleccionados servirán para o desenvolvemento os distintos aspectos

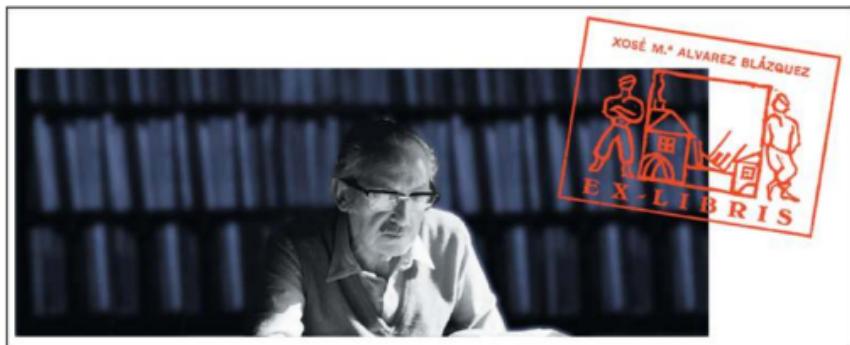
realización da nosa cultura nos dous anos de hanquemos que mantivemos sempre un compromiso coa súa literatura.

Para a súa disertación partiu dun texto inicial de Emilia Álvarez Blázquez (irmá de Xosé María), no que, a costa de limitar, se caracteriza a figura do poeta e a súa vida de modo. Despois foi recitando poemas seleccionados por el santo onto ameaizado a lírica cronolóxica das vivencias evocadas nos poemas, desde a saída ao presentimento da morte, expresada

de súa vida e do seu labor creativo e intelectual. Ademais, achegou algúns poemas de imaxe sólida en propios poemas e os libros nos que se insertan.

Para concluir, é necesario agradecer a profesora de geografía e historia do noso centro, Margarita Tovar, a súa contribución co préstamo dos libros homónimos, tanto de Xosé María Álvarez Cáccamo, como de Xosé María Álvarez Blázquez, editados estas últimas moi valiosas, algúns con dedicación do autor.

Xosé María Álvarez Blázquez

Xosé María Álvarez Blázquez foi o exemplo perfecto dun polígrafo. A historia xeral e local, arqueoloxía, literatura, foron só algunas das erudicións que cultivou. Pero quizás o máis transcendental da súa obra erudita é a inmensa contribución que fixo á conformación do canon literario galego, nas súas dúas facetas de alto divulgador e de descubridor de textos.

BIOGRAFÍA

Naceu en Tui o 4 de febreiro de 1915, no seo dunha familia da burguesía ilustrada e progresista, fillo do médico pontevedrés Dario Álvarez Limeses e de María Blázquez Ballester, procedente esta dunha familia colonial cubana.

Contra 1930, Xosé María publica os seus primeiros poemas en xornais de Pontevedra e Tui, e en 1931 empeza estudios de Maxisterio; no ano seguinte publica *Abrial*, primeiro libro de poemas, en castelán, e fonda, con Xoán Vidal Martínez, a revista *Crístal*.

En 1935 ten o seu primeiro destino como mestre na Guarda. En 1936, feitos os vinte e un anos, ingresa no Partido Galeguista, é destinado en Vigo, remata o libro de relatos *Os ruíns* e empieza a estudar Filosofía e Letras.

A rebelión militar manda fusilar a seu pai o 30 de outubro de 1936 e toma represalias contra el, desterrándoo á escola de Coreces (Zamora). Exerce como mestre en Coreces ata 1941 en que pide a excedencia voluntaria e se instala en Vigo, onde compaxina diversos traballoos coa literatura, a investigación e a arqueoloxía. En 1946 casa con María Luisa

Cáccamo Frieben.

En 1949 publica con seu irmán Emilio o libro *Poemas de ti e de mí*, e é nomeado membro correspondente da Real Academia Galega e Comisario de Escavacións Arqueolóxicas de Vigo.

En 1950 funda a editorial Monterrey, decisiva contribución ao clima de recuperación cultural que se vive en Galicia.

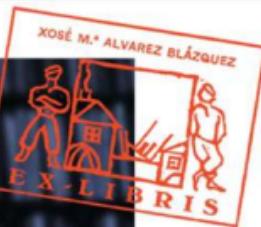
En 1952 publica en Galaxia a súa monumental escolma da nosa poesía medieval clásica. En 1954 publica o *Romance do pescador palerino*, e obtén o premio Pondal do Centro Galego de Buenos Aires polo libro de poemas *Canle segredo*, que tardaría máis de vinte anos en publicarse.

En 1959 sae a súa importantísima escolma da poesía galega dos séculos escuros, e en 1962 é elixido membro numerario da Academia Galega, na que ingresará en 1964 cun discurso sobre *Centares e romances vellos proscifados*. Ese mesmo ano funda as Ediciones Castrelós e en 1967 Xosé María profesionalizase como editor, creando as coleccións *O Moucho* e *Pombal*.

En 1976 é nomeado Cronista Oficial da Cidade de Vigo. En 1982 imprímese o seu libro *Alejandro Bóveda. Apunte biográfico*, que só se divulgaría realmente, en nova edición póstuma, unha década máis tarde. Finalmente morre en Vigo en 1985.

A OBRA LITERARIA:

Destacan catro libros de poemas.

Nos tres primeiros amósase seguidor do neotribadorismo, do hilozoísmo e das formas neopopularistas revitalizadas polas vanguardas:

- *Poemas de ti e de mí* (Colección Benito Soto, Pontevedra, 1949), escrito co seu irmán Emilio.

- *Roseira do teu mencer* (Ediciones Monterrey, Vigo, 1950)

- *Cancioneiro de Monfero* (Ediciones Monterrey, 1953)

- *Canle segredo* (escrito entre 1951 e 1953 pero impreso en 1976 en Vigo, na Editorial Castrelós, Colección Pico Sagro). Nel aborda con profunda emotividade as realidades cotiás e familiares ou evoca con nostalgia os días da nenez.

A obra narrativa en galego de Xosé María Álvarez Blázquez é de menor importancia, non por calidade, senón pola súa extrema brevidade. Os cinco relatos de *Os ruíns*, impresos na revista *Nós*, (1936) xunto cos cinco de *A pega rábilonga e outras historias de fesouros* (Editorial Castrelós, Colección O Moucho, Vigo, 1971), son praticamente a súa totalidade.

Como ensaísta é autor de diversos estudos de literatura: *Escola de poesía galega. I: Escola medieval galego-portuguesa* (1952); *Escola de poesía galega. II: A poesía dos séculos XIV a XIX* (1959) e *Escola da poesía medieval* (1975).

Yerai, Miguel, Tini, Sheila, Cándido e David Oliveira (3º PDC). Coa colaboración da profesora Alicia Búa

Ise neno da rúa

Non é certo que os nenos teñan fame.

Non pode ser.

Ben o sabedes todos

os que andades no mundo atafegados

á percura do pan dos vosos fillos.

Ises outros que vedes pola rúa

pedindo esmola

non teñen fame, non, porque daquela

vos teríades morto de vergonza.

E ben vos vexo andar nos vosos coches

ou nos tranvías, a berrar de cousas

estranas -¡viva, beba, baba, buba!

sin reparar naquel esfarrapado

que coa moura manciña está petando

nunha porta de ferro.

Por iso penso que non é verdade

o que algún caviloso di dos nenos

que andan así, petando pola vida

-¡Non, home, non!

A xente pasa leda... ¡Fora boa

que andivesen a rirse dos seus crimes!

XOSÉ M. ALVAREZ BLÁZQUEZ

BERRO EN LEMBRANZA
DOS HEROIS DE CARRAL

*Escolma
Da
Poesía Medieval*

EDICIONES
CASTRELOS

XOSÉ M. ALVAREZ BLÁZQUEZ

Que son as emocións ?

A palabra emoción ven do latín "motere" (moverse). Sería, entón, o que nos fai acercarnos ou afastarnos dunha situación. Cando apenas temos meses de vida xa amosamos emocións básicas: medo, enfado, lledicia. Despois, a medida que medramos, as cousas vanse facendo más elaboradas ou complexas. Charles Darwin observou como determinados animais tiñan un gran repertorio de emocións que lles servían como función social para a conservación da especie. As emocións humanas son un trazo que nos constitúe como especie social.

A expresión e a vivencia da emoción ven influenciada pola cultura onde nacemos e polo xeito en como nos educan, como nos ensinan dende ben pequenos a facernos cargo delas.

Falamos de emocións en referencia a: alegria, medo, sorpresa, aversión, ira, tristura. Seguro que hai algúns que nos gustan máis que outras. Con todo, son estados que, en xeral, están en coherencia co que nos sucede.

Por que é importante coñecelas? Porque alén da razón, esta é unha capacidade importante para enxergar moitos asuntos da vida. Ante unha situación captámos por exemplo se hai tensión, se hai tristura, etc.... Para afacernos co mundo precisamos do racional, pero tamén precisamos doutros datos das situacions e de nós mesmos.

As emocións constitúen o xeito en que cada persoa reaccioná diante dunha situación ou circunstancia. A significación que lle dá cada persoa a un feito pode ser diferente. Mesmo así, e ainda que as persoas sexamos distintas, temos moitos puntos en común, por exemplo, a todos nos doe que nos ridiculicen, que nos marxinhen, etc. E, en xeral, reaccionamos ben cando nos aprecian, cando nos respectan, etc.

Ás veces apodéranse de nós emocións tales coma a rabia, o odio, os celos, que fan desaparecer de nós a harmonía e a tranquilidade; parece que mesmo envenelan o ambiente. Todas estas

emocións negativas veñen provocadas en moitos casos por medo e inseguridade. Entón, nunha determinada situación, podemos interpretar unha pequena crítica, por exemplo, como unha agresión e temos unha reacción desmesurada, chea de descontrol; podemos chegar a dicir cousas moi desagradables, que despois nos doen, pois fixemos dano, non era para tanto!, e estragaron a relación afectiva previa.

Por iso, na medida que coñecemos as nosas emocións, que coñecemos de nós mesmos que soportamos mellor ou peor,

o que máis nos gusta... somos capaces de defender dun xeito máis asiduo os nosos puntos de vista e finalmente somos capaces de poñernos no lugar do outro, de comprendelo. Esa é unha tarefa de realización importante que comeza na adolescencia e nos leva toda a vida, aprender a ser nós mesmos e ter flexibilidade suficiente para poñernos no lugar dos outros. Tomar consciencia do positivo de nós, e incluso do negativo, axuda a coñecernos mellor, a madurar afectivamente, en definitiva, ao querermos máis a nós mesmos xa podemos comprendernos mellor.

A Web do Día do Traballo

Todos aqueles que desexen buscar información sobre a festividade do día do traballador, que se celebra o un de maio, poden visitar unha nova páxina web: <http://undemayo.iespana.es>. Esta páxina foi creada polos alumnos do 1º curso do ciclo medio de Equipos Electrónicos de Consumo e tenta recopilar información de utilidade como a historia sobre ese día, os dereitos do traballador, unha sopa de letras, un crucigrafado,... Esta é a historia de cómo creamos esta páxina web:

Un día dando clase como outro calquera xurdíu a idea de deseñar unha páxina web. A idea era facer un traballo en equipo e profundizar nalgún dos temas impartidos neste curso. Comezamos facendo unha tormenta de ideas ou brainstorming para consensuar o tema clave e poñemos a traballar nel. Foi así como xurdío o proxecto do "Día do traballador". Elaboramos un guión cos apartados da páxina web que nos parecían máis axeitados e repartimos as tarefas entre todos os compañeiros. Un ocupariase de investigar o motivo de celebrar o día do traballador o primeiro de maio, outro encargaríase de buscar información sobre esta festividade noutros países, outros

decidiron incluir unha serie de pasatempos relacionados con conceptos de dereito laboral, falar dos dereitos dos traballadores no noso país e facer un listado de links de interese relacionados con esta temática.

Toda a información buscouse noutras páxinas web, en especial na wikipedia, e tamén tivermos en conta algúns dos apuntamentos tomados na clase. Ademais decidimos que, para darlle un aire más persoal á páxina, sería interesante incluír as nosas propias fotografías, e así o fixemos. A páxina tamén ten un apartado de enlaces de interese, onde cada un de nós achegou un tema diferente elixido de forma voluntaria, o mesmo que o deseñó. A valoración do traballo final foi boa, resultou interesante, xa que todos achegamos ideas e traballamos en grupo axudándonos en todo momento. Consideramos que o deseño desta primeira páxina web que creamos amosa bastante información sobre o día do traballador.

<http://undemayo.iespana.es>

1º de C.M. de Equipos Electrónicos de Consumo

Día del trabajador

Este proyecto nace para conmemorar la festividad del 1 de Mayo, día internacional del trabajador. Contiene información de interés relacionada con el mundo laboral.

Este diseño fue hecho por los alumnos del ciclo medio de Equipos Electrónicos de Consumo del IES Pedro Florsio de Redondela.

Derechos

El Derecho laboral es una rama del derecho cuya principal norma jurídica tiene por objeto la tutela del trabajo humano, profesional, social y económico.

Sobre el trabajo existen dos partes sociales diferentes, la parte fuerza al empresario o luciente dentro del trabajador. El trabajador tiene el derecho de contratar y trabajar en caso de conflicto con el empresario.

Fuentes del Derecho laboral

Constitución

En la Constitución se contemplan los garantías y libertades que tienen los trabajadores, y la forma de protegerlos.

Otros países

En la actualidad el día del trabajador se celebra en casi todos los países del mundo:

- En Francia este día se llama "Fête du travail"
- En Italia "Festa del lavoro"
- En Alemania "Tag der Arbeit"
- En Irlanda "Day of work"
- En Inglaterra "Day of industry"
- En Irlanda "Workers day"

En Estados Unidos se celebra el "Labor day" que se conmemora el primer lunes de Septiembre desde 1894.

Galería de fotos

Todas imágenes fueron obtenidas de distintas páginas web. Todas ellas hacen referencia al día del trabajador.

Fotos de trabajadores:

Galería de fotos:

Cartoon:

Iconos:

Logos:

Edipo, rei de Tebas

Laio, Rei de Tebas, acode ó oráculo de Delfos en busca dunha solución, xa que el más a súa muller locasta non podían ter fillos. Cando lle pregunta á Pitonisa sobre iso, ela respondeelle que é mellor que non teña fillos porque se isto sucede, o seu fillo matarao e casará coa súa muller. Ante isto, Laio decide facerlle caso, pero un dia deixase levar pola paixón e locasta queda embarazada. Temendo que a profecía se cumprira, cando o seu fillo nace, Laio abandónao nun bosque.

Uns pastores atopan o neno e entréganlle aos reis de Corinto, que o chaman Edipo. Edipo crece e un dia entérrese de que non é fillo dos seus pais. A súa nai négallo, xa que prometeu non contar nunca a verdade, pero dille a profecía que sobre o pesa.

Ante o medo de que se cumpra, Edipo marcha de Corinto e vai a Tebas. Polo camiño atópase cun home e logo dunha desputa mátao, sen saber que en realidade era seu pai, Laio. Continúa o seu camiño cara a Tebas e atópase coa esfinxe, á cal mata logo de acertar a súa pregunta. Como recompensa, os habitantes de Tebas danlle un premio: casar coa raíña, que el non sabe que é a súa verdadeira nai. Logo de varios anos casados, o pobo de Tebas comeza a ter malas colleitas, feito que achacan a que os deuses están

enfadados. Cando se decatan de que a profecía se cumplira, Edipo castigase quitándo os ollos e locasta afórcase.

Esta historia mitolóxica foi levada á escena por Sofocles, autor tráxico grego. Nela presentásemos un problema: Era Edipo libre ou actuaba guiado inexorablemente polo Destino?

No relato hai varios elementos que nos diñan que si é libre, como por exemplo: elixe marchar de Corinto cando se entera da profecía, podendo quedar e pescudar toda a verdade. Elixe o camiño a Tebas cando puido ter marchado cara a Atenas, Esparta ou calquera outro lugar. Mata a un home no camiño, despois dunha desputa, en vez de arranxar o problema dialogando, buscando unha arbitraxe ou doutros moitos xeitos. Acerta a pregunta que lle preguntara a Efinxe. Acepta o premio que os habitantes de Tebas lle dan, ainda que podía rexeitalo.

Cando se entera de que pasou, de que a profecía finalmente si se cumplira, decide castigarse, en vez de desentenderse do problema ou pensar que non fora culpa del. Por outro lado, hai outras moitas coincidencias que fan que pensemos que só en aparenza era libre:

A raíña de Corinto méntele sobre a súa procedencia. Elixe o camiño de Tebas, e

ali é onde están os seus verdadeiros pais. O home que mata resulta ser o seu pai.

O premio por matar á Efinxe é casar coa raíña de Tebas, que é a súa nai. Todas estas coincidencias fan que a profecía se cumpla, pero son tantas que nos fan crer que hai algúen que controla a vida de Edipo: o Destino.

O tema de Edipo é moi importante na ética, xa que formula a pregunta pola liberdade, e sen elas non se podería pedir responsabilidade. Quizais o feito de que Edipo sexa un personaxe inventado réstalle moita credibilidade á historia, xa que pensamos que noutras circunstancias sería moi difícil que se desen todas esas coincidencias. Pero ainda así, se Edipo se coñecese a si mesmo, como di a inscrición que se lía á entrada do templo de Delfos, todo iso non lle pasaría.

Persoalmente, cremos que a vida sen liberdade non ten moito sentido, e que somos libres. Porque, áida que temos a responsabilidade de aguantar as consecuencias das nosas decisions, temos a capacidade de tomalas libremente.

Ánxela Mosquera e Olga Martínez Barros. 4º C (2005/2006)

A interpretación do soño inicial

la de excusión cun grupo de persoas ás que non coñecía. Dirixiamonos ao Zinalrothorn. Partiramos de Samaden. Só andamos aproximadamente unha hora porque íamos acampar e a representar algunas obras de teatro. Eu non tomaba parte delas. Recordo especialmente a unha das actrices, unha moza cun papel patético que levaba unha roupaxe longa e flotante.

Era mediodía e eu quería continuar o camiño. Como todos os demais preferiron quedar, fumé só deixando a miña impedimenta. Con todo, atopeime de volta no val e totalmente desorientado. Tiven que volver cos meus acompañantes, pero non sabía que ladeira da montaña había que escalar. Dubidei en preguntalo. Finalmente, unha muller vella indicoume que camiño debía seguir.

Entón ascendiñando dun punto distinto ao que utilizara o noso grupo pola mañá. Trataba de dar a volta a certa altitude e logo seguir a ladeira da montaña para volver ao grupo. Ascendiñando pola vía dun ferrocarril de cremalleira polo lado derecho. Á miña esquerda, constantemente cruzaban uns coches pequenos en cuxo interior levaban todos un homiño escondido e inchado con traxe azul. Díciase que estaban mortos. Eu temía a outros coches que viñan de atrás e estiven mirando ao redor para que non me atropelassen. A miña ansiedad era innecesaria.

No lugar onde tiña que forcer á dereita, había xente que me esperaba. Leváronme a unha pousada. Comezou a caer un balón. Lamentei non ter a miña impedimenta (a mochila e a bicicleta de motor) pero me dixerón que non a collese ata a mañá seguinte. Aceitei o consello.

O Dr. Jung concedía gran importancia ao primeiro soño nunha análise, porque segundo el, con frecuencia ten un valor anticipatorio.

Os primeiros soños con frecuencia presentan *imaxes colectivas* ou un encadre indicativo da situación que está a vivir o soñante, tales aspectos proporcionan unha perspectiva para a análise como contexto e poden dar ao terapeuta unha visión profunda dos conflictos psíquicos internos.

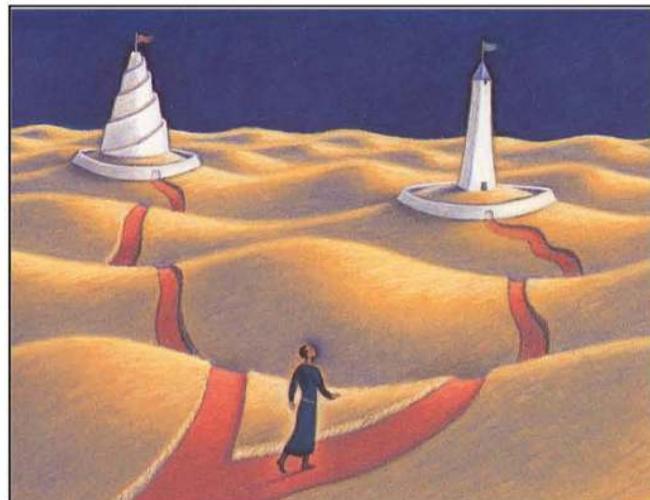
O soño describe unha *excusión*. O proceso de individuación simbolizase frecuentemente cunha viaxe de descubrimento a terras desconocidas. A meta da excusión era a Zinalrothorn, unha montaña da Suiza occidental que el non coñecía.

Logo dun curto passeio, hai un alto, e Henry pode volver ao seu estado de pasividade. Isto tamén pertence á súa natureza. O punto está subliniado polas *obras de teatro*. Asistiñdo ao teatro é unha forma popular de evadirse dunha parte activa do drama da vida. O espectador pode identificarse coa obra e, con todo, seguir sendo intermediario das súas propias fantasías.

Tampouco é sorprendente que Henry se sentise impresionado polo aspecto romántico dunha muller. Esta figura parécese á nai de Henry e é, ao mesmo tempo, unha personificación do propio lado feminino do seu inconsciente. A relación que Henry establece entre ela e a Illa dos Mortos (soño anterior), sinala cara ao seu humor depresivo.

Cando se dá conta de que é mediodía volve pórse en camiño. Un camiño montañeiro é un coñecido símbolo dunha *situación intermedia*, que conduce desde unha vella actitude mental a outra nova. Henry ten que ir só: é esencial para o seu *ego* coroar a proba sen auxuda. Por iso deixa a mochila, unha acción que significa que o seu equipo mental converteuse nunha carga ou que debe cambiar o seu fondo normal de tomar as cousas.

Pero non alcanza o camiño. Deixa a súa impedimenta e atópase de volta no val. Este fracaso mostra que mentres o *ego* de Henry decideñase pola actividad, as súas outras entidades psíquicas permanecen no vello estado

de pasividade e refoxen acompañar ao *ego*. Henry nese momento atópase cunha muller vella, que lle indica o camiño conveniente. Non pode facer outra cosa senón aceptar o consello.

Se un mozo tecnicamente predisposto, como Henry, elixe conscientemente o camiño do desenvolvemento psíquico, ten que estar preparado para o cambio completo das súas vellas concepcións mentais. Xa que logo, por consello da muller, ten que iniciar a súa ascensión desde un lugar distinto.

Ascende pola vía dun ferrocarril de cremalleira e mantense á beira dereita da vía, que é o lado consciente. Pola esquerda, van baixando coches pequenos en cuxo interior escondeñse un homiño. Henry teme que lle atropelen os coches que viñan por detrás. A súa inquietude non ten fundamento, pero revela que Henry teme o que, por así dicir xace tras o seu *ego*.

No soño faiñase un comentario acerca deses homes: *Díciase que estaban mortos*. Pero Henry

está só. Quen di iso? É unha voz, e cando nun soño díese unha voz é un feito moi significativo. O doutor Jung identificaba a aparición dunha voz nos soños coa intervención do *si-mesmo*. Representa un cofecemento que ten as súas raíces nos fundamentos colectivos da psique. O que di a voz non pode discutirse. Logo, vén a choiva, un ballón que afrouxa a tensión e fai fértil a terra. Ao descender, Henry volve atopar os valores colectivos simbolizados pola mochila e a bicicleta de motor. Pasou por unha fase na que fortaleceu a súa consciencia do *ego* demostrando que pode valerse por si só e renovárselle a súa necesidade de contacto social. Con todo, acepta a suxestión dos seus amigos de que debe esperar e recoller as súas cousas á mañá seguinte. Deste xeito sometérese por segunda vez a un consello que vén de calquera parte. Con este paso, Henry pasou unha pedra milliar no camiño da madurez.

Cristina Cabaleiro Couñago e María Míguez Alonso de 1º de Bacharelato

A terríbel e cruel historia de Matt

Sucedeu hai algúns anos nunha pequena aldea, na que despois dun accidente, a vida converteuse nun pesadelo.

O dia que comezou todo era domingo, facía sol, ainda que iso non quixo dizer nada bo.

Aura, unha rapaza que vivía en fronte da casa da aldea, quedara co seu mellor amigo, Matt. Era un rapaz que, coma ela, tiña unha familia moi ocupada, polo que se entendían moi ben. Quedaran nunha ría grande e profunda, onde remataba o bosque, e que o separaba dun pequeno terreo, á dereita, na que non facía moito construíran unha fábrica. Non era moi tarde cando Matt e Aura chegaron á ría. Xunto a esta, na area, xogaban varios nenos e nenas. Non había ningún adulto, xa que todos foran a unha reunión de veciños.

Ningún dos rapaces se bañaba, sentían que a auga estaba "rara". Aura tamén probou a meterse, pero sentiu o mesmo; Matt tamén o fixo, e aínda que el tamén notaba a auga estraña, non lle deu importancia, polo que empezou a nadar. Foi entón cando o rapaz, lonxe da beira, comezou a sentir que na zona na que estaba non podía flotar, polo que empezou a afundirse. Aura que o observaba viu que o seu amigo non paraba de berrar mentres axitaba os brazos. O primeiro a rapaza pensou que era unha broma, pero logo decatouse de que se equivocaba. Comezou a pedir axuda, pero aínda que moitos dos nenos o viran case afundido de todo, non fixeron nada por axudalo. Aura, ó ver que ninguén se inmutaba, intentou meterse na auga para sacalo, pero antes de facelo, deuse de conta de que a auga cambiaba de cor; entón decidiu buscar algúna púa o suficientemente longa para poder lanzarla ó rapaz, e así podelo sacar da auga. Por sorte atopou unha, pero cando foi lanzarla ¡Matt xa non estaba! A rapaza mirou cara todos os lados, pero non o viu... volveulle pedir axuda a todos os rapaces, que esta vez lle fixeron caso. Nun chisco, todos chegaron á aldea, pedindolle axuda a toda a xente.

Cando todo o mundo pudo reaccionar, xa era demasiado tarde, o rapaz morrera... Nada máis decatarse, os seus pais e Aura, botáronse a chorar... Xa pasados uns meses, a fábrica que contaminara as augas da ría foi destruída, a ría limpouse, ainda que quedaba algúna secuela, e ninguén se bañaba nela. Aura superara a morte do seu amigo, en parte grazas a un novo amigo que fixo, Jake. Este rapaz instalárase na aldea logo da morte de Matt; e Jake, ao igual que este, tamén se levaba moi ben con Aura, ou pode que mellor, xa que el tamén tiña unha familia moi ocupada.

Logo de seis anos, chegara o día 6 de xuño, o día no que morrera Matt. Aura pediralle a Jake que lle acompañase á ría para conmemorar a morte do seu amigo. O rapaz aceptou e coa rapaza dirixiuse ó bosque.

Ainda non chegara á ría cando, de súpeto, un agudo berro lles chamou a

atención, proviña do interior do bosque, preto da ría.

Os rapaces sorprendéronse e puxérонse algo nerviosos, pero como eran moi curiosos aproximáronse á zona de onde proviña o grito, pero... estou segura que, despois do que viron, non quererían estar ali... Un regato de sangue chegaba a ría, dentro desta viuse un rapaz gritando de dor, pedia axuda, estaba sangrando polas pernas... Entón parou...afogárase.

Aura e Jake quedáronse paralizados, a ela caianlle as bágoas. Cando puideron reaccionar, miráronse e dirixironse a aldea pedindo axuda. Ó chegar, case sen alento, contaron o sucedido a todas as persoas. Ó decatarse todos os medios de comunicación, policías e detectives intentaron descubrir o qué pasara, cómo pasara, e quén o fixera. Pero o único que puideron descubrir foi que non o fixera un ser humano, xa que non había pegadas dactilares por ningún lado, ademais, no caso de que o culpable non liscara andando, seríalle imposible alcanzar a outra beira da ría sen afogarse. Polo que só podería ser un animal, basicamente creron que fora un crocodilo.

Os axentes decidiron prohibir o paso á ría mentres non solucionaran o problema, pola seguridade dos aldeáns. En canto a Aura, volverá experimentar aquela sensación de ver a alguén morrer sen poder facer nada. Jake intentábaa animar, pero só podía esperar a que se lle pasase.

Mentres, sen saber o cómo nin o porqué, as mortes continuaron... Moitos dos aldeáns decidiron marchar, e outros xa tiñan pensado facer o mesmo. Xa mortos seis nenos, Aura, farta de tanto sufrimento, quería, antes de mudarse, descubrir o porqué daqueles sucesos, pasara o que lle pasara.

Non lle dixo nada do que pensaba a Jake, polo que decidiu ir soa ata a ría. Cando chegou, dirixiuse a esta poñéndose o equipo de mergullo que levaba consigo, pero antes de poder meterse...Flash.

Unha enorme e estraña criatura saltou da auga, volvendo a caer outra vez nela. Aura estaba cagadiña de medo. Intentou botar a correr, mentres se quitaba o que anteriormente se puxera, pero algo a detivo, escotitara a voz do seu defunto amigo Matt:

- ¡Aura esperal! Son eu, Matt. Non teñas medo, a ti, non che farei nada.
  - A rapaza mirou atrás, aquela enorme e horrible criatura, falaba con ela.
  - M-Ma-Matt? – dixo Aura tremendo- Es ti?
  - Si, Aura, son eu...
  - P-pero como?
  - Cando me afoguei, a miña alma reencarnouse nesta... cousa... Xa que sinto que non puedo marchar deste mundo sen vingarme daquelas persoas que non fixeron nada por salvarme a vida.
  - Daquela, fai seis anos, éramos uns nenos... aqueles rapaces non tiveron a culpa da túa morte. Probablemente nin sequera souberan o que che ocorria, pensarian que estabas xogando.
  - Mm...¡Parvadas! Xa matei a moita xente, ¿non cres que é demasiado tarde para intentar determe?
  - Matt...Sei que debes estar moi doido polo que che pasou... pero... tamén sei que o Matt que eu coñecía, non faría isto.
  - Aura... ¡cremel! Sego sendo o mesmo...
  - Se seguiras sendo o Matt de sempre, comprenderíasme... ¡comprenderías que con verte morrer xa me chegou!
  - Sabes unha cousa? Cando ti morriches, eu e a túa familia sufrimos moi... E ti estas facendo que outras familias sufren como o fixo a túa. Non o entendas?
  - Cala xa! Eu só vingo a miña morte. Tampouco eu quero que ti e a miña familia sufrades máis...
  - Se de verdade non queres iso, deixa de matar. Eu sei ben que eles, igual cá min, están fartos de tantas mortes.
  - Aínda que sexa, faino por min, ¡deixa todo isto!
  - Aura...eu..., marcharei.- dixo a fantasma de Matt, por último...
  - ¡Sei que vais onde vais, poderás volver a ser feliz! Noutro mundo...
- Ó final todo se solucionou, a aldea volveu a ser un bo lugar para vivir e Jak e Aura puideron ser felices. En canto a Matt, arrepentiuse do que fixo e pudo ir a un lugar mellor. Pero, agora, a criatura na que se reencarnou seguramente segue por algúun profundo e grande océano, como os de África...

Poemas

A BAILAR!

*É real esta música que
escoito?
Por que me fai bailar?
Por onde escapo se non
quiero aceptala?
Quen emite este ruído
infernal?*

*Quizais os telediarios
Quizais os xornais
Quizais as casas albas
De distritos capitais*

*Hainas por todas partes
En Europa, en Asia, nos
grandes USA
Contra pequenos e xigantes
poboados*

QUE SI, QUE NON

*Que os provocadores sexan
provocados,
Que si
Que a súa rabia non nos afecte
Que non
Que para loitar non haxa que
facer a paz
Que para facer a paz non haxa
que loitar
Que para amar non teñamos
que conquistar
Que por quererte todo estea
ben
Que non
Que si*

Foto e texto: Aleixo Rodríguez

TEÑO RATIÑOS

*Teño ratiños adestrados
Que levan e traen recordos
e pequenos sentimientos
ao meu lado*

*Gozo con estes diminutos luxos
que a penas duran un minuto
pero que teño por máis valiosos
que os metais más preciados*

*Vounos conservando
Como quen recolle cunchas da
praia
E desexo chegar á casa
Por sentilos xunto a min
medrando*

*Capturados como unha
fotografía
Que vai e vén na miña cabeza
que non se controla coa
conciencia*

*Son amables e rebeldes
Insinuando con sinxeleza
que, por vir, a ledicia non se
queda.*

O Plan Lector dinamiza a Biblioteca

O Plan Lector do I.E.S. Pedro Floriani púxose en marcha en novembro do 2007 cun programa xeral de dinamización da Biblioteca e un tempo de dedicación semanal á lectura por materia en cada curso.

Os obxectivos deste programa son os de fomentar a lectura, integrándoa nos procesos de ensino, e aprendizaxe e impulsar o papel da biblioteca como centro de descubrimento, recursos, información e lecer.

Entre as actividades levadas a cabo ata agora cabe destacar unha enquisa de hábitos lectores do alumnado do centro, da que podes ver algúns dos resultados.

No mes de novembro realizouse unha distribución de poesías sobre o outono. Este mes estivo dedicado ás aventuras de Asterix e Obelix. Trala lectura dos cómics tivo lugar unha dramatización dun diálogo escollido por dous grupos de 1º de ESO.

En 3º ESO distribuíronse contos de terror para a súa dramatización posterior no festival de Nadal, no que só un grupo representou unha historia sobre vampiros.

En decembro púxose en marcha o concurso de mascota para a biblioteca. Esta iniciativa tivo unha boa acollida e foron tantos os debuxos presentados que ademais do 1º, 2º, 3º e accésit houbo unha exposición de todos estes debuxos. Ademais o mes de cómic estivo dedicado ás personaxes de Mortadelo e Filemón.

Neste mes ademais realizouse unha lectura de contos do Nadal en 3º da ESO. En 4º da ESO tivo lugar un taller de narración a partir dunha música gravada.

En xaneiro a lectura de cómics na biblioteca estivo dedicada a Mafalda e elixíronse os gañadores/as do concurso de mascotas que foron:

1º premio: Daniel Domínguez Rodríguez.

2º premio: Rebeca Alonso Pereira.

3º premio: José Carlos Carnero Kheo-Kao

Accésit: Noelia Míguez Cerezo.

O primeiro premio consistiu nun cheque de 50 euros, e os demais un lote de libros. A todos se lles entregou un diploma acreditativo. Os debuxos gañadores fixéronse uns marcadores para libros moi chulos.

En febreiro para 1º e 2º da ESO, coincidindo co 50 aniversario da aparición das personaxes de Ibañez, dedicouse este mes á lectura de cómics de Pepe Gotera e Otilio e Súper López. Para 3º de ESO organizouse a lectura de periódicos tendo o alumnado que seleccionar as novas más interesantes e expresar a súa opinión sobre elas nunha ficha.

En 4º ESO púxose en marcha a primeira parte

dunha ginkana cultural na que a través da consulta de encyclopedias ou libros de materias específicas cada curso tiña que elaborar para o curso contrario un cuestionario de 20 preguntas sobre temas diversos.

No mes de marzo os cursos de 1º da ESO lerón revistas de interese xeral na biblioteca (Okapi, Muy interesante, National Geographic). Os cursos de 2º e 3º de ESO gozaron coa lectura das aventuras de Tintín e buscaron na rede información sobre o seu creador Hergé visitando a páxina web de Tintín a facendo unha ficha de actividades en inglés e francés. En 4º de ESO tivo lugar a 2ª parte da ginkana cultural na que os cursos tiñan que contestar ás preguntas elaboradas no mes anterior.

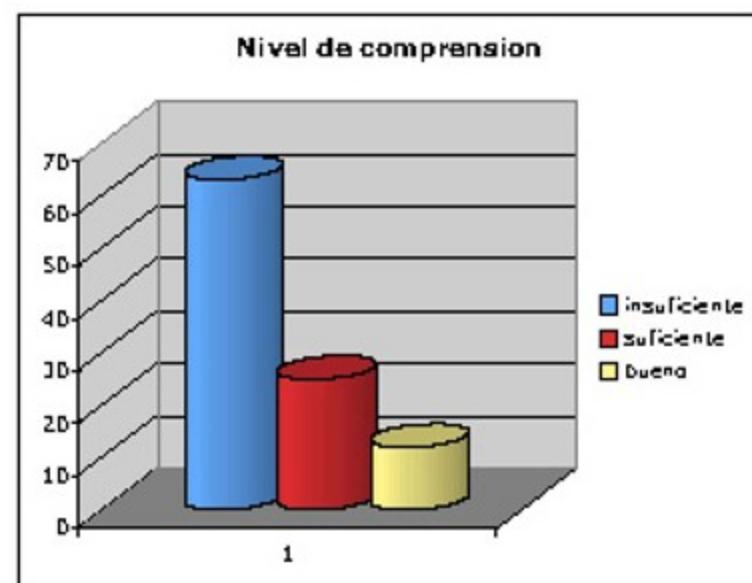
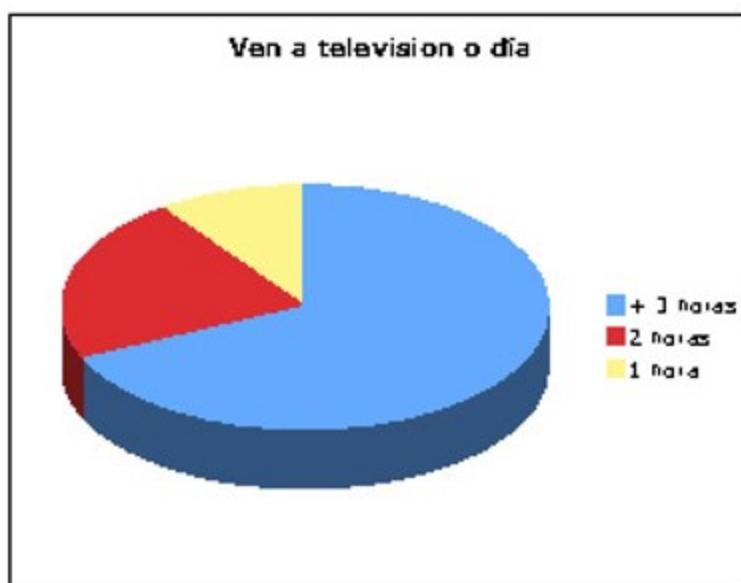
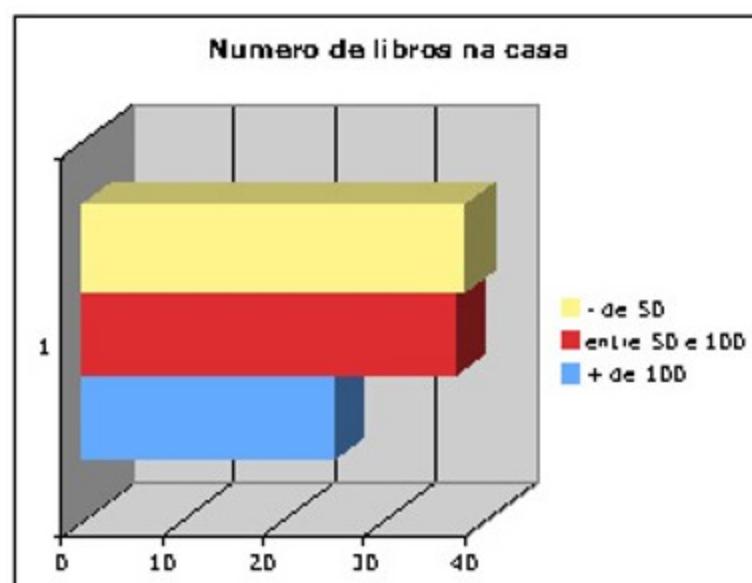
No mes de abril tivo lugar o concurso sobre dúas aventuras de Tintín: *Tintín en América* e *Tintín explorando a lúa*, da que resultaron

gañadoras as alumnas de 3º de PDC.

Maio dedicouse a Calvin e Hobbes, para os cursos 2º e 3º da ESO. Os cursos de 1º de ESO visitaron a Biblioteca Pública de Redondela o día 16 de maio, e os/as alumnos/as de 4º ESO visitarán a Biblioteca o martes 27 de maio e escoitarán un conto sobre as voces femininas no Quixote.

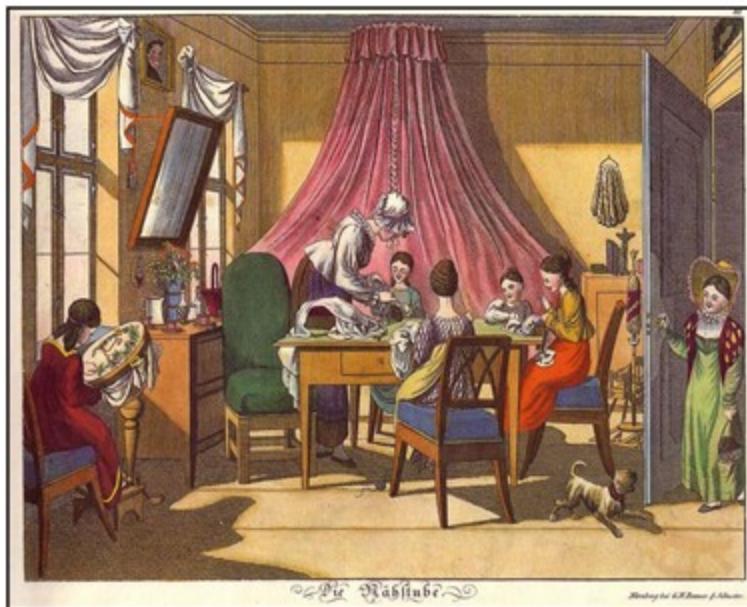
Así mesmo, organizouse unha exposición de libros antigos e curiosos con motivo do Día do Libro (23 de abril). A exposición fixose durante os recreos na biblioteca e tamén na sala de profesores. Contamos con exemplares tan antigos como a "Gramática Latina Escrita" de Juan Iriarte que data do ano 1798. Ademais expúxose a primeira edición do Quixote en lingua portuguesa. Contamos tamén con varios libros de ilustracións así como varios diccionarios de linguas estranxeiras.

Enquisa dos hábitos lectores do alumnado

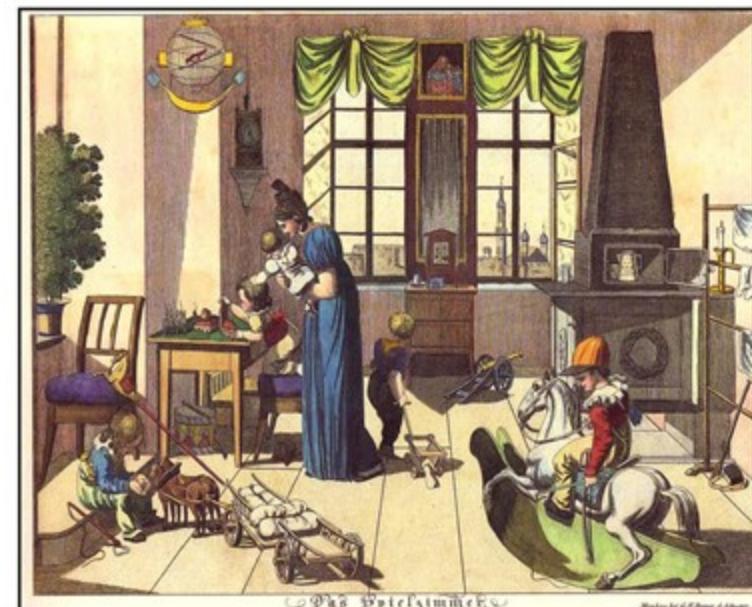

Exposición de libros antigos

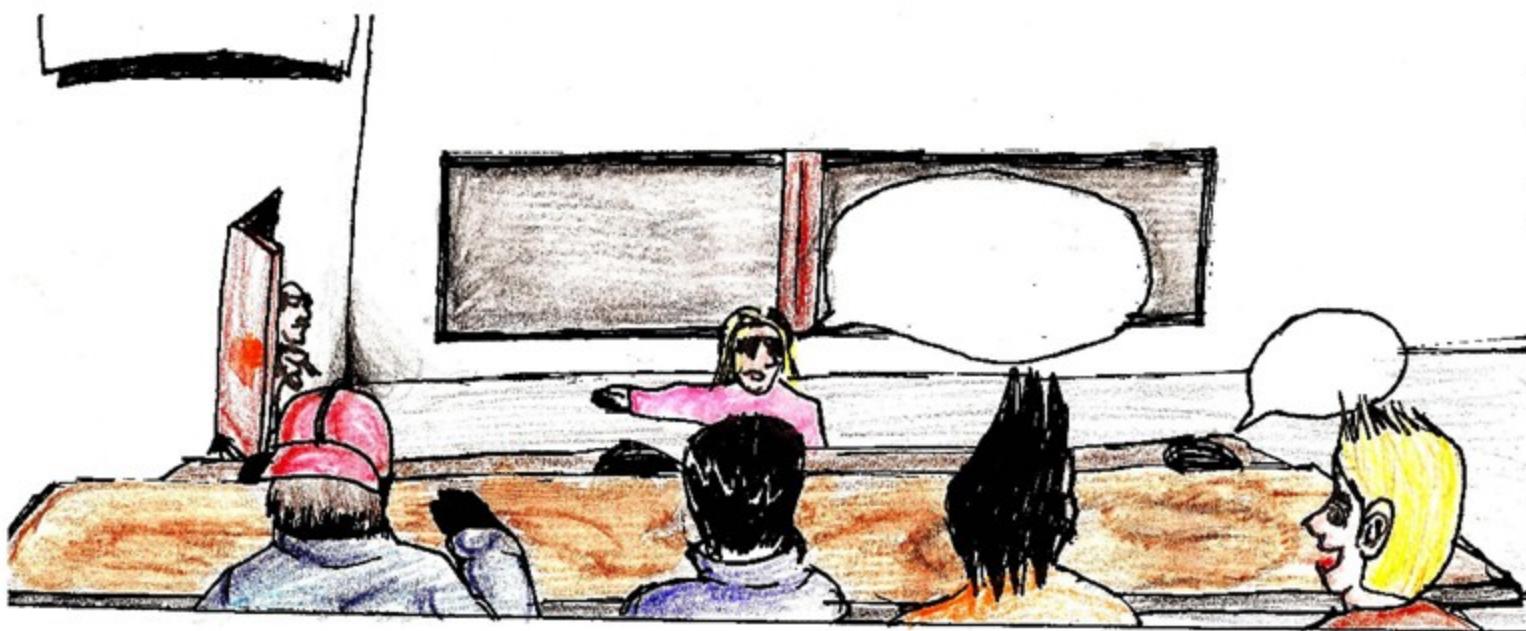
Educación para nenas

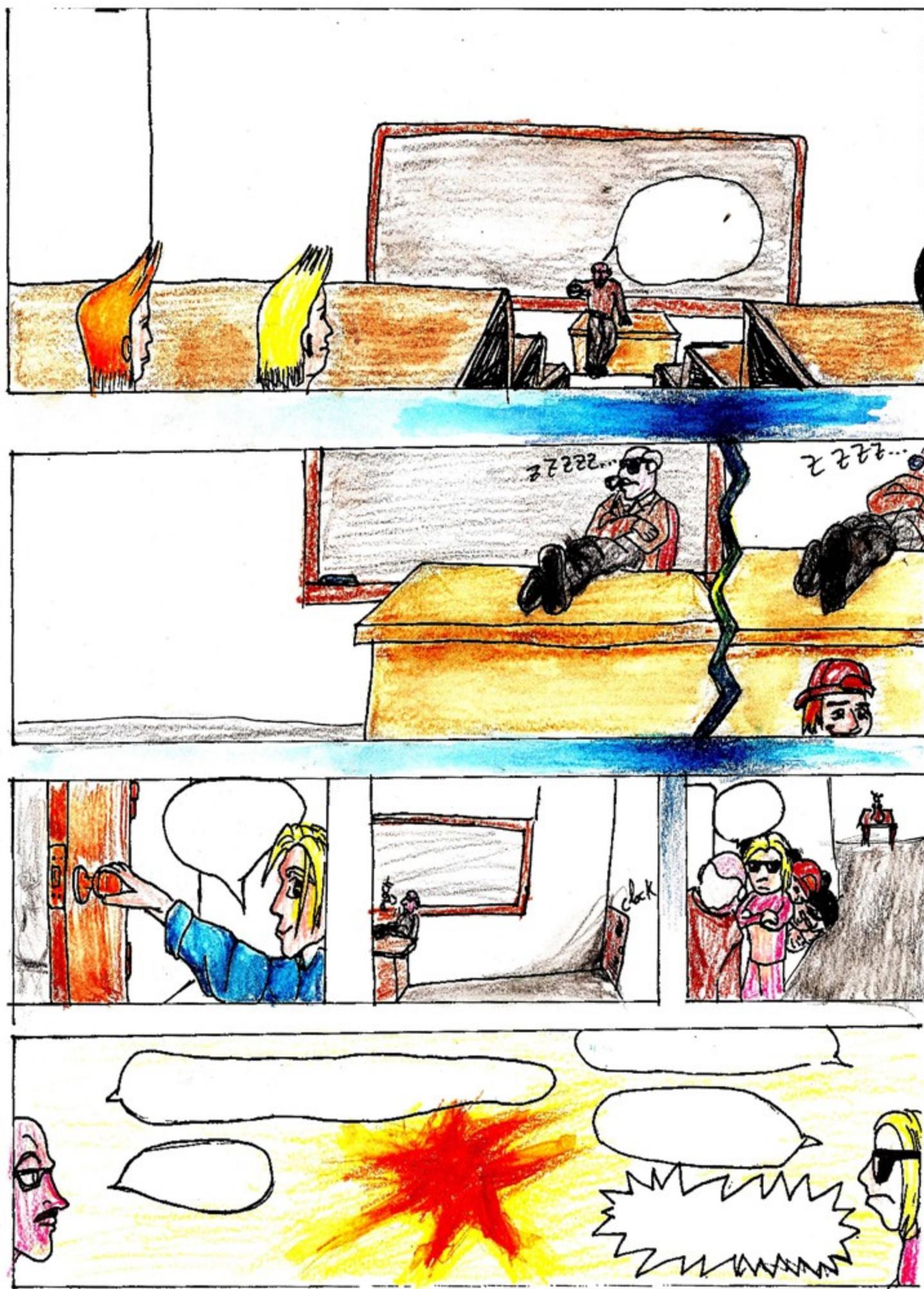

Educación para nenos

Completa ti o texto deste cómic

FIN!!!

Cando remates, fotocopia o teu traballo e entrégao na conseraría para o Equipo de Normalización Lingüística antes do 15 de xuño. O/a gañador/a recibirá un extraordinario e sorprendente agasallo.

Actividades

OMagosto

Como cada ano celebramos no noso centro o tradicional magosto no que houbo unha longa serie de propostas: probas de atletismo, xogos tradicionais, degustación, representación teatral e outras actividades. Ao longo da mañá a comunidade escolar disfrutou dun día soleado e compartiron as castañas perfectamente preparadas por Paco, un especialista deste típico producto galego.

Como remate da festa os gañadores das distintas probas foron obsequiados con agasallos.

Actividades

O Entroido

Actividades

Lección de Pepe Carreiro

No mes de xaneiro tivemos unha charla de Pepe Carreiro, do que destacamos ademais das súas explicacións e comentarios, a súa facilidade e mestria para debuxar. Pepe Carreiro, nacido en Vigo (1954), é debuxante, deseñador gráfico, escritor e ilustrador. Comezou coa banda "O fillo de Breogán" no voceiro "A Voz do Pobo". Outras creacións súas inclúen "O galo Camilo", que é unha das súas primeiras ilustracións. "É un galo vello que pasaba case todo o día deitado e sempre estaba filosofando". Tamén comentou que creou a outro personaxe, Rosa, que aparecía no Faro, e coa que facía crítica social. Polo que respecta á viñeta política, comentou que hai xente que a denomina chiste, pero a el non lle gusta esa etiqueta porque é más ben crítica, para reflexionar, e non para facer rir. Ademais de autor de cómics, é debuxante e guionista de Baroña ou morte, O fin da prehistoria ou

A noite de Samain, nos que, parodiando a Asterix e Obelix no seu irredutible poblado galo, cóntamos as aventuras de Os Barbanzóns. E sobre estes destacou que para debuxalos debeu documentarse sobre como eran e vestían os personaxes dessa época pasada. Para rematar, non podemos esquecer e mencionar a súa faceta como

ilustrador para nenos onde ten acadado moita fama coa serie de Os Bolechas, publicados pola Editorial A Nosa Terra, cos que os nenos e nenas galegos van crecendo e aprendendo a nosa lingua.

Lidia Figueroa, Brenda Pérez e Patricia Luis (1º ESO A)

Representación teatral: Fuenteovejuna

O alumnado de 1º de bacharelato, no cine Salesianos de Vigo, o 13 de febreiro, e o de 3º e 4º de ESO, no teatro Principal de Pontevedra o 15 de febreiro, asistiu á representación da adaptación para cinco actores de *Fuenteovejuna*, realizada con gran brillantez polo Teatro do Repartidor.

A adaptación da clásica obra de Lope de Vega resaltaba que o sentido do honor é patrimonio de todas as persoas, con independencia da súa posición social.

Actividades

Casa das Ciencias, Domus e Acuario, A Coruña

O 27 de febreiro de 2008 visitamos a Casa das Ciencias de A Coruña, o Domus e o acuario. A actividade foi realizada por alumnos e alumnas de 2º de Eso dende as oito da maña ata as 8 da tarde. A visita constou das seguintes partes: 1º Aquarium Finisterrae onde puideron observar as distintas especies. A segunda parte da actividade foi a visita a Domus, onde fixeron todo tipo de actividades interactivas. A continuación, cun picnic no Domus xantaron e descansaron. Finalmente, os alumnos visitaron o planetario onde acompañados por un monitor tiveron unha sesión de astronomía.

Visita ó Verbum, Casa das Palabras

O alumnado de 1º e 2º curso de ESO asistiu ao VERBUM Casa das Palabras de Vigo o 6 febreiro para visitar unha exposición sobre a historia da escritura: **LAPIS e PAPEL**. Un paseo pola historia da escritura e os seus soportes.

VERBUM é un espazo de entretemento que permite experimentar e coñecer a través de xogos todo o relacionado coa comunicación: as linguaxes, os idiomas, as palabras, as letras, os sons, os signos, os símbolos, a vista, o oído, a lectura, a escritura, a literatura, a tecnoloxía...Na mesma visita puideron desfrutar ademais da exposición conmemorativa do octavo centenario do Cantar de Mio Cid: **O CID E A SÚA ÉPOCA**.

Clase de ecoloxía no río Pexegueiro

Os días 16 e 17 de outubro de 2007 tivemos una clase práctica de natureza urbana. Esta actividade foi organizada pola Concellería de Medio Ambiente do concello de Redondela. Participaron na mesma os alumnos e alumnas de 2º e 4º de ESO deste Centro. Acompañados por dous biólogos do Concello visitaron todo o cauce do río Pexegueiro para coñecer a flora e fauna do mencionado río.

A xornada foi moi produtiva, sobre toda naquelas actividades prácticas para coñecer o estado medioambiental do río.

Actividades

Visita ao Parlamento

Os alumnos de 3º e 4º de PDC visitamos o Parlamento o día 25 de marzo e asistimos a un pleno que se celebraba ese mesmo día. A seguir, percorremos as distintas salas, pero a que mais nos gustou foi o salón dos reis. O salón dos reis utilizase para actos solemnes, para as tomas de posesión dos presidentes da Xunta de Galicia e tamén como sala de conferencias e recepcións. Destacaremos que o Parlamento está empapado de Galicia, xa que están moi presentes os seus símbolos representativos, como é o escudo, que aparece tanto no salón de reis como nunha colosal alfombra do vestíbulo, que ademais contén os das sete provincias do Antigo Reino de Galicia.

Miriam Ferreira e Yolanda Cruz (3º PDC)

Museo Luís Iglesias

Logo da visita ao Parlamento, acercámonos a este singular museo, que está na Facultade de Químicas da Universidade de Santiago. Ali nos esperaba un guía que nos foi mostrando o museo e ofrecéndonos as súas explicacións. O Museo constitúe o conxunto de patrimonio histórico-científico máis importante de Galicia. Este centro é continuador do Gabinete de Historia Natural, creado por Antonio Casares durante o curso 1840-41, e conserva nas súas instalacións moitas das coleccións do século XIX. Parte dos fondos históricos conservados están constituídos polos interesantes exemplares mercados en París no ano 1845 polo rector José Viñas. Mais a maioria proceden da xenerosidade de moitos particulares, de acá e alá das nosas fronteiras, que convertiron o Museo nun centro de grande valor.

Voamos a Madrid

Trinta alumnos e alumnas de 3º e 4º da ESO participaron na experiencia de "O teu primeiro voo". Collemos o primeiro avión da mañá cara a Madrid e regresamos o mesmo día ás once da noite. Na capital de España visitamos o Museo do Prado, o Zoo e o parque do Retiro.

A viaxe resultou moi interesante e instrutiva tanto porque era a primeira vez que moitos viaxaban en avión como pola estancia e actividades que levamos a cabo en Madrid.

A organización resultou perfecta xa que se cumpriron os horarios e o programa previsto.

Actividades

O Floriani na neve en León

Esta actividad foi organizada pola Deputación de Pontevedra, coa participación de 25 alumnos e alumnas de 2º da ESO, acompañados polos profesores de Educación Física. Resultou moi positiva e gratificante. Nela faláronse actividades de iniciación ao esquí e actividades de confraternización no medio rural mítico da comarca.

Actividades

I Cuadón escolar do Flotiani

Organizado polo Departamento de Educación Física, este I Cuadón Escolar do Flotiani foi todo un éxito de participación.

Repartidos en categorías masculina e femenina e tamén por cursos, os alumnos e alumnas foron competindo en tandas de 8 corredores que realizaron dous voltas da carreira a pé, catro voltas en bicicleta e novamente unha volta de carreira a pé.

Os primeiros e primeiras clasificados foron:

CATEGORÍA FEMENINA

1. Noelia Armento 2º ESO C
2. Ángela Coullado 2º ESO A
3. Natalia Dacal 2º ESO C
4. Jennifer Mourão 2º ESO C
5. Sella Crespo 2º ESO C
6. Sandra Rodríguez 2º ESO C

CATEGORÍA MASCULINA

1. Fernando Daniba 2º ESO C
2. Pablo Camero 2º ESO C
3. Víctor Raúl Lago 2º ESO B
4. Rubén Míguez 2º ESO A
5. Ismael Míguez 2º ESO C
6. David Crespo 2º ESO A

O IES Pedro Flotiani, en colaboración coa Fegari interesou este curso o programa "Proxecto: Tránsito Divertido" para presentar este deporte que combina a natación, o ciclismo e a carreira a pé.

A federación facilitou a piscina para as sesións de

natación e a montaña do programa. Os alumnos e alumnas cederon as súas bicicletas, o que permitiu ter dous ou doces bicis para cada sesión de ciclismo. A Fegari encargouse tamén de que cada ciclista se equipara adequadamente co casco regulamentario para evitar lesións.

Liga de atletismo na pista de Balaidos

O clube Ceta de Atletismo organizou novamente para este curso 2007-2008, as xornadas previas da Liga de Atletismo en Pista que terán lugar a partir do mes de marzo no estadio de Balaidos (Vigo). Realizáronse dous xornadas previas, duas fases clasificatorias e unha final que terá lugar o sete de xuño, sábado pela mañá.

O IES Pedro Flotiani, enviou, como todos os anos, a estas xornadas unha numerosa representación (onde a primeira edición desta competición só ser o equipo con mellor número de participantes e equipos inscritos) de alumnos de primeiro e segundo curso de ESO (nados nos anos 1994 e 1995).

Como as primeiros xornadas non son competitivas, serven para que os deportistas se familiarizan cos distintos probas e vexan cuáles se adaptan mellor as súas características, habéndo que esperar a semifinal para valorar a competitividade do equipo que este ano presenta o Flotiani. Ainda así

foi de destacar a actuación de Diego Gómez (quien superou os dez metros no lanzamento do peso), quien xa foi capitán polo clube da Ximnástica de Pontevedra para facerlle unhas probas e fíchalo para o seu club de atletismo. O adestrador Santiago Pérez agota para el un futuro prometedor.

de primeiro de Bacharelato Técnico, quien se iniciou nestas xornadas acadando o segundo posto na proba de 1000 metros e agora forma parte das promesas da Ximnástica en medio fondo. O adestrador Santiago Pérez agota para el un futuro prometedor.

Actividades

Copa de Europa de triatlón

Despois de recibir durante dous meses clases desta modalidade deportiva, os alumnos e alumnas do Floriani estaban desexosos de poder asistir a unha competición de máximo nivel deste deporte. Organizados polo Departamento de Educación Física, desprazáronse a mañá o sábado 19 de abril a Pontevedra para xantar ali e asistir ás carreiras feminina e masculina.

O sector de natación celebrouse no río Lérez, no que os deportistas percorreron 1500 metros en augas que non superaban os 14º de temperatura. A continuación realizaron un sector de bici de 40 quilómetros nas marxes do río Lérez e da ría de Pontevedra para finalizar coa carreira a pé de 10 quilómetros pola cidade vella e as pistas do Estadio da Xuventude. As inclemencias do tempo provocaron abandonos e imaxes de extrema dureza deste deporte que asombraron ó alumnado. A pesar da chuvia Pontevedra foi unha festa e o Floriani enteiro fixouse notar nas pistas do Estadio da Xuventude animando sen descanso a Javi Gómez Noya, que se alzou co título e tivo a deferencia de facer algunas fotos cos rapaces e rapazas que foran os seus más entusiastas animadores.

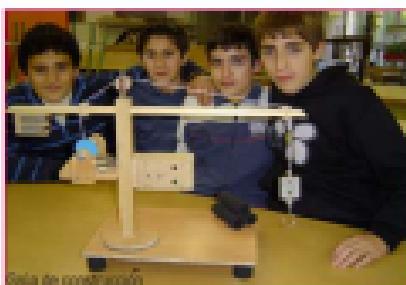
Programa de deporte e aventura

O alumnado de bacharelato do IES Pedro Floriani participou este ano no programa de deporte e aventura promovido pola Dirección Xeral para o Deporte.

Os rapaces do Floriani estiveron os días dous e tres de maio en Paxón facendo prácticas de escalada, mountain bike e kaiak de mar. A fin de semana seguinte desprazáronse ó encoro de Castroelo de Miño para iniciarse na práctica do kaiak, a vela e o rafting. Este novedoso programa foi moi ben acollido polo alumnado, que se inscribiu masivamente nas actividades, e polo profesorado do Departamento de Educación Física, que considera moi interesantes os contidos desta iniciativa.

Traballos de tecnoloxía na aula

Intercambio con Padua, Italia

Anatomía dun Intercambio

1º Parte: Recorrida.

Ons alianxámos chegaron o sábado 23 de febreiro. Na sala da mala, estaban moi caros de andar nos aeroportos e vivímos que levámos a ótima a dormir. Poi tente levámolo a ensinárnos Recaredo. Non quedou moi impresionados porque prácticamente non hai moitas cosas impresionantes. Pero pola noite tomou a descotexa e ai si que quedaron impresionados porque estes si non tienen casi nada.

O domingo cantábase en familia, polo tanto dimos a saída e volvemos a ensaiar outra parte da nosa vila. Esse dia fomos recto a dormir porque o día seguinte había clase, aíslas non les importou maduguar o lunes porque allí équense la noite da morte. No instituto estivemos preparando o proxecto común e polo tanto puséronos unha película (O leão do carpinteiro). Despois da película a un bar e estuvimos allí colectandole.

O nostro avivencio en Santiago

foi o día. Poi nacha visitamos a catédral ese mesmo de historia, que nos dei información do monumento, despois visitámos os outros encantos da cidade. A medida que pasaba o tempo, aumentaba a confianza entre nós, e estableciamos cada vez máis a gusto. O mércores fomos ao instituto, como todos os días, e recibiron unhas clases con nosas profesoras; polo tarde levámolo a Vigo para percorrer a cidade no autocar. Suficiente que nos deixou un chisco en Samil. Ao regresar a Recaredo entremos na Praza da Torre, que era o sitio máis axustado para estar con ellos antes de ir para a casa. O clima facía coñecer Pontevedra e despois a elles, e a tanto tiveron libre para amosarlas outra parte de Recaredo. O venres pola mañá realizámos os proxectos comúns, para expoñelos polo tanto aos nosos pais e profesores. Despois de acabalo fomos ao concello para que os recibiesen o concello de Santiago e cultura. A exposición do proxecto resultou moi satisfactoria e a feita que fizemos despois tamén. Sobre todo, a quimioterapia de moto. Quédarem impresionados co

concurso. O mércores dura de todo a semana te a despedida na que despedímos a colleitas carío, pero polo menos lloraba pouco para ir nón ellá.

Intercambio Ingleses Recreativo-Padova

II Parte Padova

Salimos a mediodía do domingo e chegamos ao mediodía, os restaurantes as famílias e vivímos a casa. Pela tarde fomos ao centro da cidade. A cera foi muito pesada mas boa, até chegámos a casa à uns passos de verdade. O lunes fizemos classe e levantamentos da sede da marxa, colheemos autorizaciones e entramos un pouco más no instituto, onde nos dieron unhas mazurcas básicas de italiano e traballámos no proxecto. Comezamos uns bocadillos nun silla preto de coche e polo tanto fomos cada mesa coñecer os monumentos máis importantes (o Palacio de Pizzazzini, o Mercado da Fruta, e gárgolas, igrexas e catedrais). Pela noite fomos tomar algo e despedir para a casa. O mércores foi o mellor día, xa que foi o dia que visitamos Venecia, na ruta apoiada entre das ciudades más bonitas do mundo. Visitámos entre católicas e collemos un "reportaje" para a Maestría, que é previa. Almuerzo fuente, e uns típicos de catedral, logo pudimos comprobar a diferenza e regresamos á casa os que realizámos cenas. O mércores fomos en calzada facendo traballo postante relacionado por Padova (o Prato della Valle, a universidade onde estudiou Galileo, etc). O resto fomos de turismo, despois da calzada clara, entremos todo a rumba na auga, aquilo era un lata, aquelle chuvia aquelles turbullos... foi moi

relaxante e gratificante. Despois das fermosas aulas a restaurante-pizzeria. O venres de ali foi moi cansado as venres de aquí, xa que polo matrín rematámos o proxecto e plantámos sobre a experiencia, despois fomos ao concello para coñecernos o concello de cultura, que nos deu unha pequena charla. O tanto invéntase as presentacións dos institutos e dos proxectos tradicionais coas familias. O sábado era o último dia que estableciamos el, xa que havíamos que irsela que pasaba, ainda que tivemos que ir polo matrín ao colegio, cosas non puxeron unha

polémica en italiano que estivese moi interesante. A tarde traballada libre e fomos con elas dar unha pequena volta antes do parto a casa e preparámos para baixar a noite.

O domingo fu o dia de despedida por recta tempo, xa que fandabamos en volver a velas. Por mor dura, polo que xa fórtemos bastante aberta, para quedarnos en volver a velas, ben, incómodo.

Daniel González Osoro (IIº B, Humanidades)

Cando Nicola, Jessica, Federico, Anna, Silvana, atemorizan no aeropuerto de Vigo, están para nos unhas descoñecidas, xa nos conmemorámos por mal! pero, vindo así, non señoñan case nada delas. Con todo, conectámos pronto, xa que ordene que chegaríamos sábado e entre todos e conversas dicen que non teva. Comímos convivencia xunta pensada pola otra parte das coñecidas tamén, non que lle poida passar a outra pensada e tamén en ti invésas assumes responsabilidades e iso, penso eu, faias mudanza e mellorizo como persoas. Dous días máis tarde despedímos dunha excursión a Vigo, culto a Pontevedra e outra a Santiago, nas que me preocupaí das mifás das compañeras de clase, traxi-una xirmeira xirmeira, contábamos un gran xuntío e teníamos moita de mentes vendo se facían. Pero ainda non queríamos irsela a Italia e así nos dimos atopos de novia. Cando chegámos a Italia, revisámos todo a augas do mundo por voluntades avén e uns poucos nervios, polo medio a que ouvímos, esa familia non me entendíase, pero se nos notou clamor perilleiro moito e todo foi ben. Festejámos parte da velas, volvié todos conviver 24 horas xuntas de novo e, como se nos enfermásemos, foixental instalar con elas lugares han Istrilia con Venecia, Padua, Marano no Montenegrino. Se en Recreativo nos coñecemos cada unha moito máis e, trala semanita de convivencia, o dia das despedidas fu un mar de lágrimas e promessas de regreso. Eu seguía mantendo contacto con algunhas delas constantemente a miúdo. Un intercambio é unha experiencia que eu recomiendo a todo o mundo, xa que che a mente e faias pensar que hai máis mundo fino de Recreativo, e que hai máis vidas e máis culturas diferentes e que debén ser respectadas.

Poco un intercambio tamén é trolo do vínculo das nosas familias e das nosas profesoras (Pilar, Sonia, Carmen), e a todos elas querenlle ditas as grazas.

Alicia Armada (Padova (Tº Bach. Físic.)

O novo soporte de formato dixital

Bla-ray (também coñecido como **Bla-ray Disc ou BD**) é un formato de disco óptico de nova xeración, ten 12 cm de diámetro (igual que o CD ou o DVD) para vídeo de alta definición e almacenamento de datos en alta densidade. A capacidade de almacenamento actualmente chega a 40 GB en díobe capa e a 25 GB nunha capa. Este formato impónese ao seu competidor, o HD-DVD, na guerra de formatos iniciada para converterse no estándar successor do DVD. O disco Bla-Ray usa un risco liso de cor azul, cunha lonxitude de onda certa de 405 nanómetros, mentres mentres o do HD-DVD, cunha lonxitude de onda de 395 nanómetros.

COMPARATIVA DIFERENTES FORMATOS

	CD	DVD	Bla-ray
Capacidade	700 MB	4.7 GB (Capa simple) / 8.5GB (capa doble)	25 GB (Capa simple) / 50 GB (capa doble)
Lonxitude de onda da láser azul	650 nm	650 nm	405 nm
Risco de almacenamento datos	150 Kbps	11.1 / 16.6 Mbps	24.9 / 50.0 Mbps
Resistencia de riscos e resiliencia	Ningún	Ningún	Si
Resistencia máxima de riscos soportada	Ningún	400y / 270y	1000y

Características

- Algunas "i" foi eliminada do nome de forma intencionada para permitir o rexistro da marca, xa que o termo "Bla-ray" usase comunmente e non podia ser registrado.
- Algunas series de Sony, PlayStation 3, leva incluído un lector de Blu-Ray Disc.
- Sony revelou que cando PlayStation 3 salga ao mercado, habrá 50 películas en Blu-Ray en unha lista de compañías. O preço das películas sería parecido ao de DVD, uns 20-30€.
- O 19 de febreiro de 2008 Blu-Ray perde a guerra dos formatos, xa que Toshiba (a principal distribuidora e creadora do HD-DVD) abandonou a fabricación do formato rival de Blu-Ray, o HD-DVD.

A televisión dixital terrestre (TDT)

Qual é?

É a evolución da actual televisión analítica, e propón resultados en menor intensidade e instalación de antena do que vodade díspoa.

A TDT combina a televisión dixital con transmisión terrestre, mediante polos centros de televisión convencional analítica.

A TDT consegue aumentar a oferta de programas, mellorar calidade de imaxes e son, facilitar a recepción, ampliar a interactividade, ofrecer un aplicacións multimedia e permitir os programas con diferentes subtítuloxes (nacional, asturiana e local).

Como se transmite?

A TDT transmíse polo mesmo certos características que a tv convencional área lúxica.

O sinal analítico só pode enviar unha certa cantidade súa frecuencia, mentres que a dixital nunha frecuencia podenlle enviar certas cantidades.

Como se recibe a TDT?

A TDT recibese coa mesma instalación da antena de tv convencional.

Recibe tamén coa mesma calidad con antenas portátiles.

A TDT recibese sen perturbacións en vehículos en movemento.

Que se precisa para ver a TDT?

Co seu televisor actual máis un pequeno adaptador.

Os televisores novos teñen o adaptador no seu interior e moitos formatos panorámicos. Ventaxas de TDT:

- Melor oferta de programas
- Melior a calidad
- Melior calidade da son
- Possibilidade de recepción a menor custo
- Portátils

A música en Galicia desde a década dos oitenta

A formación máis notoria aparecida nesta altura foi Miladore. Nos anos 80 apareceron innumeros grupos e cantantes novos, como Uxía Sento, Mero Forca Luar na Loba, o Galo, Carlos Rulaz a Miladore ou mais tarde popularizáronse a música galega. Outros gallegos notables son Xosé Manuel Budiño, Susana Salvan e Cristina Pato. Tamén surxinan nos últimos anos grupos de pionerismo de rockabilly premiso, como por exemplo Letizia, Anubis, Fafriquista, Iberia ou As Goticas. Co resurgimento da música tuga apareceron grupos doutros estados, sobre todo seguindo a moda dos 80 en España (idade de ouro do pop español). De maior clara representante galega neste movemento foron Sinfreto Total e Golpes Baixos. Outros grupos que seguiron este camiño foron Yelmo, Plastilas, Os Resentidos de Antón Reixa, Os Bernones, Raixa Rock e Os Diplomáticos de Monte Alto.

Todos estes grupos formaron un movemento en Galicia xunto con personaxes ou intelectuais coma o propio Antón Reixa ou Xavier Vello, denominándose movemento bravo, forma de expresión dos 80s de campañais e pescadores, que maniobraban vivencias cotiñas, tristes, sempre por enre dureza física e rincos tan típicos de Galicia. Dentro deste movemento de grupos e artistas destacan Os Resentidos de Antón Reixa con cancións que se fíxan moi populares (Foi un sol de carallo) e os Diplomáticos de Monte Alto que son quizais o máximo representante do bravo.

OUTROS GRUPOS PIONEROS

A finais das oriente e principios dos noventa surden as doutras grupos que marcarían a nova década: Herederos Da Cruz e Os Suaves. Herederos Da Cruz é un grupo de rock fundado en 1990 por Tonitro de Pein e Rovira (A Coruña) e que co seu primeiro traballo, 'A cuadra de Pepe a lobo', conseguiron a popularidade dentro da juventude galega. Por outro lado e uns anos antes, aparecen os Suaves. Os Suaves, fundado polos irmáns Yosi Dominguez e Charly Dominguez e que na actualidade segue funcionando despois de moitos anos non escenario.

Tamén hai que destacar solistas, coma Luz Casal, que logrou moita fama internacional, despois de incluir dous temas seus na película de Amorodrín 'Normas Lúgares'.

NOVAS TENDENCIAS

No mediodía case no século XXI, aparecen novos grupos e novas correntes musicais. En o 2000 que noutro país catalogado en Galicia son Os Piratas. Esta formación soulo mestura as novas tendencias (pop-rock alternativo e tecno-rock). Despois a seu líder Iñaki Penarrubia seguía unha extensa carreira en solitario con varios álbuns. Na actualidade podemos dir que a música galega se adapta as novas tendencias e que os estilos clásicos se modernizan coma por exemplo na axea que está presentando o punk-rock nestes momentos. Tamén cabe destacar outros grupos como Killer Barbies, Lunartumba, The Horneros, Deluxe, Eco, Dosal, Diós te cheu ou a banda de Tonitro de Pein que tocan diferentes estilos, e artistas coma Silvia Penidez, Carlos Jean e Loreto Martín.

Álvaro Gil Costa

www.lxrock.com/lxrock

Lxrock Costa

Sinfreto Total

RESONDALEA, CALIDADE MUSICAL

Na nosa vila desde os anos 80 xa apareceron grupos ou intelectuais que se xuntan para tocar súas momentos concretos e que meduran diversos estilos de música tradicional galega. Pero non é ata finais dos 70 cuando aparece Popay, un grupo que sempre un paixón co que habrá ata o momento e sobre unha década desa oriente na que apareceron novos grupos de mozos entusiastas pola invención da época e o pop-rock. Cabe destacar dicir un «El Guadalix», que conseguiu mover durante moitos anos os habitantes da vila e alcançou gran reputación na zona e o mundo é «Treito Beijo Carr». Irmáns que comezaron moi novo, uns anos anteriores, e que conseguían captar a atención da casa total a suavemente desde estos anos a actualidade. Despois, e consecuencia dos 90, apareceu unha nova corrente de danzas e canteiros entre o rock e o heavy, pensando polo bico e que iban como grupo máis destacado a La Orfez, que foron os primeiros en gravar un disco (Planeta Llueve). Desde entón trouxo un pequeno bento, e cabe destacar o grupo Nocturno que consecuiron en 1999 o disco que segue incógnito. Na actualidade hai máis dunha docena de grupos funcionando na vila e outras miles de rapaces que se axuntan a tocar e ensaiar moitos anos de artistas e grupos de proximidade.

YOSI DOMINGUEZ DIRIGENTE SOLITARIO, CHARLY DOMINGUEZ GUITARRISTA DE OS SUAVES

Encrucillado musical

Horizontais:

2. Metade do intervalo dun ton. Atópase de forma natural entre as notas mi-fa e si-do.
5. Síno utilizado para determinar o nome das notas no pentagrama.
7. Sucesión de sons organizados formando frases con sentido musical.
8. A nota que vai logo de SOL.
11. Nota que está antes do MI.
12. As brancas e figuras de valor inferior levan "paus" que se colocan á dereita da nota se o pau é cara a arriba e á esquerda cando é cara a abaxio. Como se chamán eses "paus"?
13. Unha nota que ocupa o terceiro lugar na escala musical natural.
14. Clave que se utiliza para ler as notas en rexistro grave.
15. Conxunto de cinco líñas e catro espazos sobre o que se escribe a música.
19. Amodijo. (pero con dos ss).
21. Combinación de acentos e de sons máis curtos e más longos, agrupados en frases que teñen sentido musical.
22. Os "_____" utilizánsense para as corcheas ou figuras de valor inferior, colócanse sempre á dereita do pau, no seu extremo e coa inclinación ao contrario.
23. Punto que se coloca detrás (á dereita)

dunha nota ou silencio e que lle engade a estes a metade da súa duración.

24. Nota musical que vai sempre co famoso xugador de baloncesto "Pau Gasol".

Verticais:

1. Velocidade da música.
2. A clave de _____ en 2º indicanos que a nota que está na segunda líña se chámase sol.
3. Sistema de símbolos escritos que representan sons musicais –dúas palabras–.
4. De abaxio para arriba, tranquilo.
5. A barra vertical no pentagrama que nos indica final de compás e principio doutro chámase barra de....
6. Sucesión correlativa de notas ordenadas en orde ascendente ou descendente.
9. Síno que anula o efecto de calquera alteración (# o b).
10. Signos gráficos que representan a ausencia de son.
16. Nota musical que se utiliza no "remo" dunha barca.
17. Nota musical que utilizamos para asentir.
18. O primeiro nome de son da escala musical natural.
20. Signos que expresan os sons musicais.

Dicionario de humor

Adolescentes: Rapaces/as que queren ser diferentes vestindose do mesmo xeito e facendo as mesmas cousas.

Asaltado: O que di o/a profesor/a cando o/a alumno/a se lata as clases.

Bermudas: Ver a mulleres que non poden falar.

Calvo: Persoa batizada con auga a fervor.

Humorista: Señor/a que di en voz alta o que pensan os/as demais.

Solteiro: Persoa que pode subir á cama por calquera dos dous lados.

Matemáticas

- Un leiteiro dispón unicamente de dúas xerras de 3 e 5 litros de capacidade para medir o leite que vende aos seus clientes. Como poderá medir un litro sen desperdicio ou leite?

- Cales son os números de 3 cifras, que cumplen a condición de que o produto das ditas cifras é igual á súa suma?

- Unha nai é 21 anos máis vella que o seu fillo e en 6 anos o neno será 5 veces menor ca ela. Onde está o pai? NOTA: Hai que pofer moita atención á pregunta: Onde está o pai? A resposta é orixinal.

Creste diferente? que outra persoa che faga este test

Algunha vez pensaches se somos iguais ou se pensamos as mesmas cousas? Fai este exercicio de reflexión e atopa a resposta!!! Sigue as instrucións e responde as preguntas unha a unha mentalmente e tan rápido como che sexa posible. NON CONTÍNUES COA SEGUENTE PREGUNTA SEN RESPONTR ANTENAS A ANTERIOR e verás que ocorre cuando remates!!! Agora responde unha por unha a todas estas cuestiões. Canto é:

$$15+6 =$$

$$3+56 =$$

$$89+2 =$$

$$12+53 =$$

$$75+26 =$$

$$25+52 =$$

$$63-32 =$$

Estes cálculos mentais non son tan difíceis pero agora vai o verdadeiro test...

$$-123+5 =$$

RÁPIDO!!! PENSA NUNHA FERRAMENTA E NUNHA COR !!!

Pensaches nun martelo vermello, verdade???

Se non é así ti pertences ao 2% da poboación que é suficientemente diferente para pensar noutra cosa. O 98% da poboación responde martelo vermello cando fai este exercicio.

Non é tan difícil

Fala galego